

Knud Lind (FP):

Dette forslag er et bevis på, at der efterhånden ikke er nogen grænser for, hvad Justitsministeriet kan blande sammen i et enkelt lovfor-slag. Man knytter det ene juridiske kludetæppe sammen efter det andet uden hensyn til de enkelte paragraffers reelle indbyrdes forhold. Man kan kalde det noget juridisk hønsestri-k, som giver en meget uklar folketingsdebat og gør indholdet uoverskueligt for dem, der eventuelt måtte høre på det.

På trods af dette hønsestri-k skal jeg forsøge at komme igennem og trævle det op.

Se, en af delene er reelt en følge af denne Hauschildtsag, hvor man lavede 9 varetægts-fængslinger med den samme dommer. Så er det, ligesom man overreagerer, for slår man op i § 6, stk. 1, i Menneskerettighedskonventionen, står der ikke et ord om, at man skal lave de ændringer, man har talt om her. Der tales om en retfærdig, offentlig og upartisk domstol, men der står sandelig ikke noget om alle disse sæt-temmere, for realiteten er, at i 67 af de 82 rets-kredse vil man komme ud for, at der kun er én dommer, og det vil ifølge ministerens eget skøn betyde, at sættemommerne vil stige til ca. 500-1.000 pr. år.

Så vil jeg gerne spørge ministeren: Tror mini-steren virkelig selv på, at det kan gøres for 2 mio. kr. i meromkostninger? Jeg tror ikke på, det kan holdes inden for det beløb.

Der er selvfølgelig også nogle gode ting i mi-nisterens forslag, og det skal også roses. Det, at man måske nu kommer ind på advokatvirk-somhed i selskabsform, og også det, at advokat-virksomhed kan ske i andre retskredse, uden at man egentlig af den grund skal oprette kontorer m.v., er gode ting. Men vi opfatter forslaget vedrørende dommerne som en overreaktion på en enkelt sag, og det er vi ikke glade for og siger nej til.

Så er der spørgsmålet om SSP-samarbejdet. Det ser vi meget positivt på, men jeg må dertil sige, at ministeren i den foreslåede § 115 b, stk. 2, det vil sige bestemmelsen om andre myndig-heders videregivelse af oplysninger om enkelt-person til politiet, skal bytte ordet »kan« ud med ordet »skal«.

Jeg vil også godt sige til ministeren, at netop stk. 2 faktisk strider imod en anden paragraf i retsplejeloven, den paragraf, der handler om, at politiet af egen drift med størst mulig hurtighed

skal efterforske alle sager. Den ligger der stadig væk som et krav til politiet. Disse to støder ge-valdigt sammen. Man skriver her, at oplysning-er ikke må videregives med henblik på efter-forskning i straffesager. Jamen det er jo netop det, politiet er sat til. Derfor strider disse to be-stemmelser i retsplejeloven gevaldigt imod hin-anden. Men det har man formentlig ikke opda-get, da man var i gang med dette kludetæppe ovre i Justitsministeriet. Derfor vil jeg bare gøre ministeren opmærksom på det. Vi må vende til-bage til det i udvalget, for der er noget, der ikke rigtig harmonerer her.

Noget andet er, synes jeg, at det er helt rime-ligt, at politiet skønner, om de ønsker at videre-give nogle oplysninger til de andre myndighe-der; det er jo af hensyn til efterforskning m.v. Det er jo en helt anden sag.

Men jeg synes faktisk, at ministeren lægger en bombe under sine gode tanker ved at sætte ordet »kan«, hvor der faktisk skulle stå »skal«.

(Kort bemærkning).

Carsten Andersen (SF):

Efter at Fremskridtspartiet er blevet en del af regeringens parlamentariske grundlag, bliver man en gang imellem nødt til at tage Frem-skridtspartiets udtryk mere alvorligt, end man har gjort indtil nu.

I forbindelse med afbureaukratisering og nedtoningen af det offentlige arbejde og sådan nogle ting, vil jeg gerne spørge, om Frem-skridtspartiet egentlig har overvejet konse-kvenserne af sit ændringsforslag her om, at poli-tiet *skal* i stedet for *kan*, og at de sociale myn-digheder *skal* i stedet for *kan*, og at de private organisationer *skal* i stedet for *kan*. Jeg kan så forestille mig, at man bliver nødt til at ansætte op mod 50.000 flere i den offentlige sektor, der skal bringe sager frem og tilbage, fordi der står *skal*. Hvis man nu undlader at gøre nogle af disse ting, så kommer man jo i strid med retspleje-loven, så hver gang man får en sag over i den sociale sektor, som man mener har noget med det her at gøre, så skal man transportere den over til politiet, som bliver nødt til at se på sa-gen og vende tilbage.

Det synes jeg egentlig er ganske interessant, og jeg vil godt høre, om Fremskridtspartiet har tænkt på konsekvenserne, eller om Frem-skridtspartiet måske bare synger med på en halvkvædet vise, fordi de synes, det er sjovt.